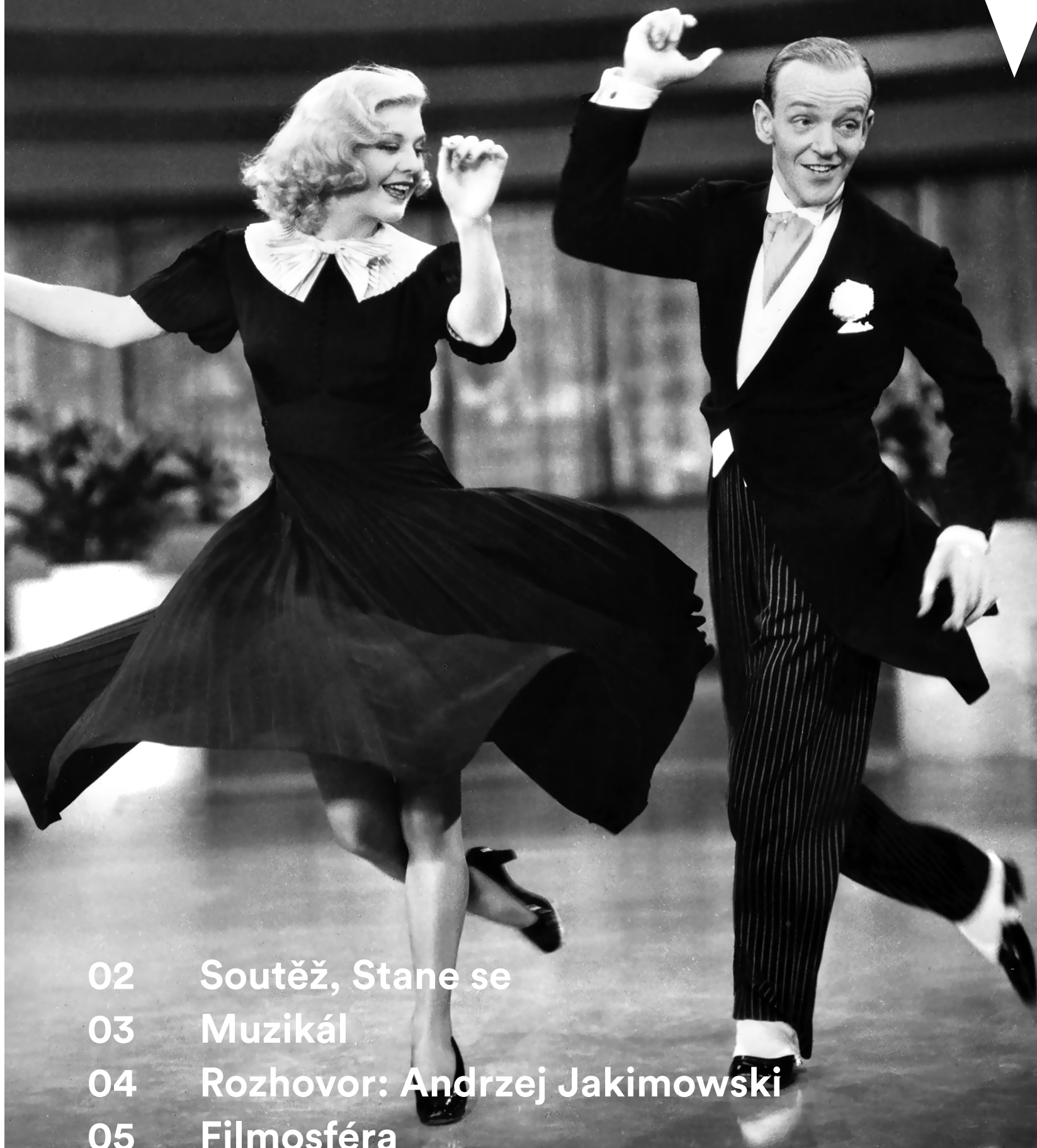

Pátek
03 08

- 02 Soutěž, Stane se
- 03 Muzikál
- 04 Rozhovor: Andrzej Jakimowski
- 05 Filmosféra
- 06 Glosy

Svět valčíků
režie: George Stevens

ODVRÁCENÁ STRANA MUZIKÁLU

Muzikály většinou vyprávějí krásné a vypjaté příběhy plné emocí a lásky („Já bych chtěla, aby byl život jako muzikál!“). Všechno je tam měkké, čisté, heboučké, mazlivé. Realita ale byla naopak plná bolesti, krve a slz:

- Během natáčení *West Side Story* (1961) se spotřebovalo 45 kilogramů make-upu, roztrhalo 200 párů bot a prodřelo 27 džínů.
- Nicol Kidmanová se při natáčení *Moulin Rouge* (2001) vážně zranila – zlomila si dvě žebra a poranila koleno. Natáčení se muselo na dva týdny přerušit, i tak ale byla nucena natáčet na vozíčku a kameraman ji snímal jen od pasu nahoru.
- Na Gena Kellyho při slavné taneční scéně ve *Zpívání v dešti* (1952) dvě hodiny lili vodu. Nastydlal a zmítal se ve vysokých horečkách.
- Když Jo ve *Funny Face* (1957) tančila ve svatebním s Dickem na zahradě, spustil se liják. Přívaly deště rozmočily zem a herci se bořili do bahna.
- Složitě taneční číslo *Never Gonna Dance* v *Kouzlu valčíků* (1931) se točilo 47krát, až pak byl Fred Astaire spokojený. Ginger Rogersové v té chvíli už krvácela chodidla.
- Taneční scéna ve *Vlasech* (1979) se natáčela 8. ledna uprostřed zasněženého Central Parku. Herci museli cucat ledové kostky, aby jim nešla pára od pusy.
- Penny v muzikálu *Hairspray* (2007) nepřetržitě líže lízátka. Denně jich tak herečka musela vycucat čtyřicet.
- Slavná „jezerní“ scéna z *Hříšného tance* (1987) se točila v říjnu a opakovali ji mnohokrát dokola.
- První scéna z filmu *Za zvuků hudby* (1965), ve které Maria vyběhne do hor a začne zpívat, málem nebyla natočena. Kameraman snímal Julii Andrewsovou z vrtulníku a silný proud vzduchu ji pokaždé shodil na zem. Scénu se povedlo natočit až na několikátý pokus.
- Zac Efron, hvězda *Muzikálu ze střední* (2006), musel kvůli roli v *Hairspray* (2007) přibrat 7 kilo.
- Při jedné taneční scéně ve *Funny Face* přišel režisér Stanley Donen s požadavkem, aby si Audrey Hepburnová k černým kalhotám a botám oblékla bílé ponožky. Audrey se rozplakala a utekla do šatny. Vrátila se však jako profesionálka s ponožkami na nohou. Po zhlédnutí natočené scény poslala režisérovi vzkaz, že měl pravdu.

soutěž

Jak se dozvíte v dnešním profilu sekce, filmové muzikály často vznikaly jako adaptace těch slavných divadelních. Otázka je proto jasná – napište nám co nejvíce snímků, které mají také divadelní dvojče.

Odpovědi posílejte na filmoveлисты@lfs.cz, ta s největším počtem filmově-divadelních dvojic dostane balíček od Filmovky.

Srdcovka
Jiřího
Flígl

Top Gun (1986) bývá tradičně vnímán jako nabubřelá ideologická masírka a náborové video amerického vojenského letectva. Jenže stranou tohoto prvoplánového výkladu ikonický 80's flák představuje velkolepý gay biják. Nevyhraněný a sám sebe teprve hledající frajírek s šibalskou vizáží Toma Cruise po příchodu do elitní pilotní akademie objevuje svět, kde se rozjařile dovádí ve sprchách. Také mnohem větší vzrůso než usilování o schematickou trofej v podobě unylé blondýny

skýtají sety plážového volejbalu s dalšími sošně rysovanými hochy v čele s dráždivě sebevědomým Valem Kilmerem. Škoda, že tvůrci museli pravou podstatu filmu zamaskovat retardačními vzdušnými souboji a viditelně nastaveným finále. Přitom je zjevné, že celé vyprávění kulminuje ultimativním vyznáním: „You can be my wingman anytime.“

Jiří Flígl je dramaturg LFŠ a Festivalu otrlého diváka

RADY OD PROFÍKA

Mike Leigh je jeden z nejslavnějších evropských režisérů. Za své filmy dostal Zlatou Palmu, Zlatého lva a je také držitelem Řádu britského impéria. Proto je čest, že nám na Filmovce bude vyprávět o filmu. Jeho díla se vyznačují velkou mírou improvizace i láskou k lidem všech sociálních vrstev. Řeč tak bude právě o práci bez scénáře, o přístupu k postavám, ale taky o filmech jiných autorů, které do své sekce vybral. Dorazte do Kina Hvězda v 11:00. A pozor – říkejte mu Mikeu!

DALŠÍ LEKCE, DALŠÍ PROFÍK

Leigh není sám, kdo divákům předvede taje filmařiny. V 17:30 v Klubu kultury 1 bude střihač Anders Refn vyprávět o Larsu von Triero, kterému dělal také asistenta. Refn střihl víc než 70 filmů, sám je ale režisér – v 80. letech to byl právě on, kdo definoval moderní dánský film.

KUNOVICE – JAK A CO?

The Nagano Tapes (2018) dnes v glosách doporučuje redaktor Mojmir, takže se u samotného filmu zastavovat nebudeme. Důležité ale je, že se promítá na letišti v Kunovicích, které slouží jako muzeum. To sice bohužel není hned u Hvězdy jako téměř všechno na Filmovce, ale byla by škoda si nechat takový zážitek mezi skutečnými letadly ujít. Takže: Z vlakového nádraží jezdí náhradní autobusová doprava (vlak má zrovna poruchu) na stanici Kunovice – zastávka. Na místo se dostanete také MHD (zastávka Kunovice – škola). K dispozici jsou také uherskohradištské taxíky za příznivé jihomoravské ceny! Filmová podívaná začíná ve 20:30 a sedí se na zemi. Takže polštářky pod zadek s sebou!

VÁLKA VE FILMU

O propagandě Východu a Západu jsme se už na Filmovce leccos dozvěděli, zatím se ale nemluvilo o Československu. Jeho kinematografie se po únoru 48 stala důležitým ideologickým nástrojem, a protože nám filmy a seriály z normalizace i z dob ještě starších reprizují televize stále dokola, nebude na škodu trošku je prozkoumat. Dramaturg Filmovky Aleš Říman nám s tím prostřednictvím komentovaných ukázek pomůže. Dorazte v 15:30 do Klubu kultury 2.

FOLKLÓR, BAROKO I JAZZ

Chcete si odpočinout od filmů? Vyrazte na Epoque Quartet, který zve posluchače na výpravu napříč kontinenty i hudebními styly. Tahle čtveřice existuje už dvacet let a ve své hudební tvorbě mixuje tango, rumunský folklór, swing nebo barokní hudbu. Ve 21:00 v Redutě 1, vstup je za 190 Kč s akreditací a 290 Kč bez ní.

STAHUJTE OFICIÁLNÍ
MOBILNÍ APLIKACI
LETNÍ FILMOVÁ
ŠKOLA 2018

→ ANDROID → iOS

Celý program LFŠ v telefonu, možnost sestavení vlastního programu, interaktivní i offline mapa festivalových míst, aktuální kapacity sálů a další info.

taguj #lfs2018

letnífilmovaskola
@lfskola
Letní filmová škola
Uherské Hradiště

Oficiální hashtag: #lfs2018
ke stažení můžete využít
bezplatné wi-fi v kině
Hvězda.

lfs.cz

Stručná historie amerického tance a zpěvu

V roce 2002 jsem byla ve druhé nebo třetí třídě základky. Kromě *Pána Prstenů* (2001) jsme si v kamarádčině obýváku na vesnici pouštěly pořád dokola i muzikál *Chicago* (2002). Naše provedení tance z věznice bylo nebezpečné úplně jiným způsobem, možná bychom si za ně zasloužily speciální kobku pro znesvěcení tance a ikonických výkonů obou hlavních představitelk. Na Filmovce se letos díky sekci věnující se žánru *Muzikálů* můžete sami přesvědčit, jestli je *Chicago* řazeno mezi jeden z nejpřeceňovanějších filmů právem.

Vůbec první muzikál v historii, *Loď bláznů* (1927), vznikl v USA a středobodem žánru se rychle stala newyorská divadelní Broadway. Proto filmy zprvu často vznikaly jako adaptace úspěšných show. Co tak musí film mít, aby mohl být uznán muzikálem? Zpěv a tanec jako esenciální součásti příběhu, původně navíc s komediálními prvky. Jako příklad jednoho z nejranějších filmových zpracování původně divadelního muzikálu se uvádí *Jazzový zpěvák* (1927), historicky první snímek se synchronním zvukem. Do sekce se letos dostala i příhodně pojmenovaná pódiová *The Broadway Melody* (1929), která na dnešní dobu působí poměrně staticky až nefilmově. *Zlatokopové z roku 1933* (1933), muzikál o přípravě show na Broadwayi, pak zase více pracuje s detaily a filmovým jazykem.

Tricátá léta dala světu také velké muzikálové celebrity – Freda Astaira a Ginger Rogersovou, kteří se na Filmovce představí v pro ně průlomovém *Světě valčíků* (1936). Vedle romantiky se ale také začínají řešit závažná sociální témata. *Bouřlivé počasí* (1943) odchází od xenofobie ke skutečným afroamerickým showmanům, umělcům či umělkyním, aniž by na tehdejší problém vyloženě upozorňoval. Na rozdíl od jiných muzikálů 40. let, které pro nedostatek originality zapadly, představuje ryzí radost z hudby a tance.

Barva a pop ikony

Vizuální novinkou „zlaté muzikálové éry“ 50. let se stal barevný film. *Zpívání v dešti* (1952) reflektuje samotné změny ve filmovém médiu, netematizuje ale barvu, nýbrž opět zvuk. *Oregonských Sedm nevěst pro sedm bratrů* (1954) má nádech amerického country, jedná se ovšem spíš o pohádkově romantickou vztahovou naháněčku zasazenou do amerického venkova.

Éra 50. let také pro svět objevila Marilyn Monroe. Byť je dnes Marilyn známá spíš pozdějším *Někdo to rád horké* (1959), poprvé zazářila ve filmu *Není nad showbiznys* (1954). Tato doba navíc muzikálově představila i další hollywoodskou hvězdu,

Audrey Hepburnovou. A to konkrétně ve snímku *Funny Face* (1957) představujícího krásou posedlý newyorský svět módy.

Šedesátá léta pak reprezentuje pouliční *West Side Story* (1961), odkazující k Shakespearově *Romeovi a Julii*. Slavný muzikál vypráví o dnes tematicky velmi aktuálním souboji dvou gangů, potažmo národností. *Za zvuků hudby* (1965) opět opouští město, stát a zemi, aby se přesunulo do švýcarských Alp. Dává navíc muzikálové roli i dětem a získává si označení „rodinný“.

Návrat na pódium

V 70. letech se muzikál prostřednictvím *All That Jazz* (1979) opět vrací na pódium. Snímek vizionářsky předpovídá předčasnou smrt vlastního režiséra Boba Fosse, autora muzikálu *Kabaret* (1972). Zvolený zástupce let osmdesátých, *Hříšný tanec* (1987), podobně jako *Horečka sobotní noci* (1977) nebo *Flashdance* (1983), však na rozdíl třeba od *Pomádky* (1978) nesplňuje základní požadavek na zařazení mezi muzikály – chybí tu totiž zpěv. Hříšné tančení se řadí mezi inspirační zdroje pro moderní taneční filmy, které jsou založené na charakterovém kontrastu ústředního páru.

Doba bez hudby?

Sekce přeskakuje 90. léta. Žánr sice nebyl v hraném filmu produktivní, ale vznikla například *Evita* (1996), v hlavní roli s Madonnou, tehdejší popovou ikonou.

Výrazněji se však v 90. letech projeví animované muzikály. Jmenovat můžeme hororové *Ukradené Vánoce* (1993) podle předlohy Tima Burtona, *Lvího krále* (1994) či anomálii jménem *South Park: Peklo na Zemi* (1999).

Z postmileniálního období se do výběru dostal *Hair-spray* (2007), ve skutečnosti remake stejnojmenného filmu Johna Waterse z roku 1988, obsazený dívkou kartou muzikálové popkultury – Zacem Efronem. Původnímu filmu od Waterse dělají reklamu v *Noční můře v Elm Street 4* (1988), v remaku je noční můrou objemně namaskovaný John Travolta v roli matky. Novější americké filmy muzikálně využívají i diskografie slavných popových skupin. Ve snímku *Mamma Mia!* (2008) s hudbou uskupení ABBA či *Napříč vesmírem* (2007) dekorovaného přezpívanými písničkami od The Beatles.

Rozkvět hudebního filmu

V současnosti se muzikál rozkročuje do všech stran a také nostalgicky vzpomíná na minulost – takový je třeba *La La Land* (2017). Častěji ale nyní můžeme mluvit spíš o filmech s muzikálovými prvky. Za příklad poslouží akční *Baby Driver* (2017), který reprezentuje netradiční spojení dynamických žánrů. Podobný přístup si snad do budoucna vytvoří stabilnější zázemí. Osobně bych ráda viděla zpívat a tančit třeba Toma Cruise v dalším pokračování *Mission: Impossible* (1996). Zvlášť když si to už natrénovat v romantickém *Rock of Ages* (2012).

West Side Story (režie: Robert Wise, Jerome Robbins, 1961)

Jakimowski: Film je dialog s divákem

Polský režisér Andrzej Jakimowski se v 90. letech věnoval dokumentům a krátkometrážním snímkům. Celovečerní film si nechal až na rok 2003, kdy debutoval titulem *Přimhuř oči* o učiteli, který uteče před civilizací a stane se nočním hlídačem. Film si díky svému optimismu a hřejivé atmosféře okamžitě získal polské publikum. Jakimowski ovšem nezůstává jen režisérem optimistických fikcí. Ve svém zatím posledním snímku *Tenkrát v listopadu* (2017) se vrací ke svým dokumentárním kořenům.

Co pro vás znamená film? Nejen jako pro tvůrce nebo diváka, ale obecně?

Je to rozhovor, forma dialogu. Rozmlouvám tímto způsobem s lidmi, kteří, alespoň doufám, jsou mi nějakým způsobem podobní a blízcí. Když například stříhám film, přemýšlím o tom, jak na něj budou reagovat moji přátelé, a potom ten okruh rozšiřuji. Představuji si, jak by ho mohly vnímat mladší či starší generace.

Jakým způsobem točíte své filmy? Máte počáteční inspiraci, nápad, okolo kterého vystavíte příběh?

Většinou se nějakým způsobem inspiroji ve svém vlastním životě. Mám nějaké zážitky, ze kterých vycházím. Stavím okolo svých zkušeností příběh a promýšlím všechny možnosti. Někdy mám nějakou konkrétní scénu: například u *Přimhuř oči* jsem vycházel z té závěrečné, ve které Jasiek srozumitelně a názorně vysvětluje holčičce pohled současné fyziky na prostor a čas – to byl prvotní nápad. Co se týče filmu *Fígle* (2007), tam přišla inspirace opět ze života. Právě ty titulní figle, které starší sestra učí svého bratra, jsou takové drobnosti, na které se potom nabalí zbytek.

Když se zaměříme na technické aspekty filmové tvorby, připadá mi, že v každém vašem filmu vystupují do popředí jiné výrazové prostředky. Ve snímku *Přimhuř oči* jste často používal poskočný střih, ve *Fíglech* je podstatný způsob vyprávění, ve filmu *Představ si* (2012) zase technika rámování obrazu. Je vaším cílem u každého díla postupovat trochu jinak?

Vždycky, když tvořím nějaký příběh, snažím se ho podat vhodným jazykem. Pokouším se najít nějaký rytmus, který by napomohl příběhu k tomu, aby se dostal k divákovi. Také mám rád dokumentární záběry nebo dokonce záběry ze skryté kamery a rád je ve svých filmech uplatňuji. Snažím se výrazové prostředky různě kombinovat, někdy skládám jeden vedle druhého tak, že celek možná působí trochu neučesaně.

Foto: Tomáš Hejzlar

Ve kterém vašem filmu můžeme najít záběry ze skryté kamery?

Nešlo úplně o skrytou kameru, ale princip byl podobný. Ve filmu *Přimhuř oči* je scéna, ve které se hrdinka Malá naklání blízko k postavě Jasieka, a prosí ho, aby jí zazpíval písničku. To byl moment, v němž ani jeden z herců nevěděl, že kamera běží. Mysleli si, že je přestávka a tato situace mezi nimi vznikla zcela spontánně. Zamachowski (*představitel hlavního hrdiny Jasieka – pozn. red.*) si ale brzo všiml, že kamera jede, a záhy poté se zorientovala i představitelka hlavní role. Stačilo jim dát znamení, na které začali vést svůj dialog psaný ve scénáři. Plynule přešli do akce a já jsem později využil ve filmu celou sekvenci. Ten záběr je nesestříhaný, zmizel jenom můj hlas ze zvukové stopy, kde říkám: „Ted!“

Na dokumentárních záběrech jste postavil svůj zatím poslední film *Tenkrát v listopadu*, který mi ale zároveň přišel výrazně výtvarně stylizovaný. Je to záměr, nebo jenom můj dojem?

Nebyl to vyloženě záměr, my jsme ten film spíše přizpůsobovali dokumentárním reportážním zábě-

rům, které zmiňujete. Snažili jsme se je nějakým způsobem poskládat tak, aby celek dával smysl. V tom filmu je poměrně těžké najít nějaký styl, považuji ho spíš za dokument.

Včera po projekci jste říkal, že *Přimhuř oči* bylo v Polsku přijato velmi pozitivně. Máte pocit, že ten film něco změnil nebo pomohl vám či vašim blízkým lépe pochopit témata, která se v něm řeší?

To si můžeme rovnou položit otázku, jestli umění vůbec nějak mění lidi. Myslím si, že v nich určitě zanechává nějakou stopu. Pokud bych měl přemýšlet o tom, jestli mám ambice ovlivňovat lidi tím, že pro ně točím filmy, tak myslím, že možná svým způsobem ano. Film *Přimhuř oči* vznikl krátce po smrti mé matky. Tehdy jsem byl konfrontován s otázkami, které mi kladla má dcera. Začala se ptát, jestli ona sama taky zemře, kdy to bude, proč zemře a tak dále. Tvorba umělce je ovlivněna tím, co se v jeho životě děje, různými dramatickými událostmi, kterými si procházíme všichni, a možná i díky tomu může výsledné dílo pomáhat ostatním. Může divákům přinést určitý druh úlevy.

Výroční cena pro významného klubistu

Pod patronací Zlínského kraje obdržel Výroční cenu AČFK klubista Petr Korč. Konkrétně „za úspěšné vedení filmového klubu ve Frýdku-Místku a dlouholetou práci v Radě AČFK, zejména za stabilizaci Asociace českých filmových klubů v jednom z nejsložitějších období její historie.“ Korč je zakladatelem dlouhodobě fungujícího Filmového klubu Frýdek-Místek, navíc stojí i za oblíbeným festivalem Sweetsen fest. „AČFK i LFŠ převzal v době krize, kdy hrozil zánik. Díky němu tu teď jsme,“ usmívala se současná ředitelka LFŠ a AČFK Radana Korená. Takže gratulujeme!

Foto: Marek Malůšek

05

Ideologické bomby Hollywoodu

Dramaturgové letošní sekce *Roztržená opona* se rozhodli prohloubit vaše znalosti pomocí dvojice přednášek. Včera to byl Michael Málek, který účastníky provedl historickým exkurzem na druhý břeh Atlantiku. Původně apolitický hollywoodský film se ve 40. letech proměnil a část jeho produkce se stala přímočarou propagandou. Většina těchto snímků se k nám ze zřejmých důvodů nedostala, až na oscarové *Prázdniny v Římě* (1953). „Já tomu říkám největší ideologická bomba, kterou nám z Hollywoodu hodili přes zeď,“ poznamenal Málek. Dodal však, že jej chytré nasadili jako do 15 let nepřístupný. Upozornil, že pokud chceme toto období poznat, měli bychom zhlédnout také Kubrickova *Dr. Divnolásku* (1964), *Den poté* (1983) od Meyera nebo populární *Top Gun* (1986) Tonyho Scotta, na který se můžete spolu s pokračováním této přednášky – tentokrát z československého prostředí – těšit právě dnes. (irm)

Jak oživit libovolné prostory? VJingem!

Současná generace je navyklá hrát si pomocí nejnovějších technologií a audiovizuální výchova z Industry programu se tak jeví jako jeden z aktuálně nejpřirozenějších způsobů, jak (se) učit hrou. To dokázala i návštěvnost dílny Bud' VJ. Linda Arbanová tohoto předpokladu využila k tomu, aby naučila posluchače, jak nakládat s VJskými a vizualizačními programy. Výuka probíhala na čtyřech stanovištích pomocí animačního softwaru Tagtool s možností živého kreslení a snad jen zdánlivě složitějším Resolume pro práci s videi. Zvolená videa se dají vrstvit na sebe, libovolně překrývat a na různorodé efekty lze využívat naprogramovanou mixážní desku. Lektorka vysvětlila i základy videomappingu neboli projekce na libovolné objekty, známého například z populárního pražského SIGNAL festivalu. Během chvíle se pomocí projekcí vytvořených návštěvníky rozpochybovala celá místnost. (akr)

Farago: o sobě i Bergmanovi

Katinka Farago, která letos přijela na LFŠ coby dlouhodobá spolupracovnice Ingmara Bergmana, se ve středu zúčastnila besedy v Klubu kultury 2. Vysvětlila, jak se dostala k profesi skriptky, a popsala, jak probíhala její první spolupráce s Bergmanem na filmu *Sny žen* (1955). Z řad publika zazněla mimo jiné i otázka, zda období padesátých až sedmdesátých let minulého století, kdy vznikla většina Bergmanových děl, vnímá oproti dnešku jako dobu otevřenější náročnějším uměleckým filmům. Na to Farago po krátkém váhání odpověděla, že vlastně ano. Kdyby měla divákům doporučit jeden Bergmanův film, byla by to *Kouzelná flétna* (1975). „Ten film je přístupnější i mladšímu publiku, takže můžete vyrazit na Bergmana s dětmi,“ vysvětlila. Flétnu dáváme shodou okolností dnes v 17:00 v Redutě 1, takže šup na ní! (jabe)

Foto: Tomáš Hejzlar

Dohnalova teorie dvou koleček

Lubor Dohnal, zdobený benátským slamákem, jako kdyby na svou lekci filmu vyrazil ze *Slavnosti v botanické zahradě* (1960), ve středu vyprávěl o psaní i o filmu. Jeho příprava dle vlastních slov skončila „seznamem banalit“, ale Lekce filmu i s pomocí moderátora Aleše Římana přecházela plynule od pojetí pravdy přes téma inspirace až ke tvoření filmu. Důležitou se stala právě definice pravdy podpořená citátem „každý má svůj pokus o pravdu“ nabízenou zkušeným filmařem jako alternativu ke klasickému „každý má svou pravdu“, se kterým prý nesouhlasí. Postupně se Dohnal propočítal k vlastnímu teoretickému vynálezu: „teorii dvou koleček“. To jedno představuje kauzalitu, ve které člověk bez emocí popisuje sled událostí v podobě „strukturovaného životopisu“. To druhé zase ztělesňuje subjektivní prožívání a emoce. „Jde o intenzitu ve smyslu „píchl jsem si připínáček do nohy a maminka mi to pořadkala,““ vysvětlil Dohnal. Dobré filmy mají být postavené na průniku daných koleček. Dohnal vycházel z předpokladu, že některé filmy se mu líbí a jiné ho nechávají chladným, ať mají sebelib vytvořenou strukturu. Proto je nesmysl číst americké scenáristické kuchařky jako jediný zaručený návod k vytvoření kvalitního scénáře. Jako příklad uvedl snímek *Janička* (2017), který ho přes veškeré odchylky od tradiční stavby narativu a postav dojal. (akr)

Foto: Helena Fikerová

doporučujeme

Hříšný tanec

↳ Reduta 1 · 9:00

Jasně, viděli jsme ho všichni. Minimálně v padesáti reprízách, v neděli odpoledne na Nově. Ale běžte na něj! Odhodte sentimentální ironii a podívejte se na něj festivalovými očima. *Hříšný tanec* (1987) totiž na Filmovku rozhodně patří. Budete překvapeni, kolik revolučních motivů tam kromě skvělého soundtracku objevíte – tahle light naivistická a orwellovsko-feministická pohádka s nepatriarchálním koncem totiž není (jen) o lásce. Naprosto zpřítomňuje ducha osmdesátých let (byť se odehrává v těch šedesátých), vypráví o vzpouře, vášni a boji s pokrytectvím kastujícího maloměšťáctví. A pak je tam taky ten tanec. TEN tanec! Baby prostě nebude sedět v koutě.

Tento film
doporučuje
Tereza Křobová

Imagine

↳ Slováké divadlo · 14:00

V Lisabonu se architektonicky snoubí kachličky s oprýskanými zdmi. Léto plné hádanek není vidět, ale je cítit a slyšet ve vzduchu. Škola pro slepé zažívá nenásilný myšlenkový převrat v uších a nosech žáků, jejichž nový učitel je nabádá nenosit slepeckou hůl. Kontroverzní. Sžívání se mentora, potýkajícího se se stejným znevýhodněním jako jeho posluchači, není zadarmo a ani bez boje a riskování života za účelem dokázání vlastní pravdy. Hravý, ale neméně vážný snímek Jakimowského vás zavede do míst, kde je představivost důležitější než to, co se skutečně děje. Dokáže nahradit zastřené oči?

Tento film
doporučuje
Alice Krajčířová

Faust

↳ Kino Hvězda · 14:30

Brány pekel se otevřely a temné síly vystoupily na povrch Země. Ovládnutí světa ďáblem se archandělovi podaří pozdržet sázkou o dobrotu Faustovy duše. Kdo je ale schopný odolat všem svodům hříchu? Knižní drama J. W. Goetheho, pro svou délku označované jako divadelně neuchopitelné, se režiséru Murnauovi podařilo zpracovat v jednom z vizuálně nejpůsobivějších němých filmů všech dob. Odvážné kamerové jízdy, pekelně svůdné ztvárnění Mefistofela Emilem Janningsem i nadčasová zápleťka o konfrontaci dobra se zlem dělá z *Fausta* (1926) stále nesmírně živý film, přestože letos slaví již své dvaadevadesáté narozeniny. Hudebně jej alternativními tóny doprovodí kapela Metronome Blues.

Tento film
doporučuje
Jan Bergl

Hodina vlků

↳ Klub kultury 1 · 15:30

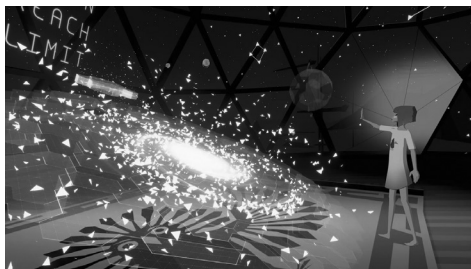
Hodina vlků nastává v noci těsně před rozbřeskem a podle severské mytologie je to doba, kdy se rodí a umírá nejvíce lidí, kdy je spánek nejhlubší a noční můry nejopravdovější. *Hodina vlků* (1968) je také Bergmanův jediný horor, alespoň dle běžných žánrových měřítek. Snímek se ale z jeho ostatní tvorby vlastně tak moc nevymyká: i zde jde v první řadě o partnerské vztahy. Tentokrát do nich však vstupují snové prvky nadpřirozena, které hlavního hrdinu v podání Maxe von Sydowa připravují o rozum, až nakonec ani on ani diváci nedokážou rozeznat, co je ještě realita a co už ne. Pro co nejlepší zážitek doporučuji přistoupit na Bergmanovu hru, popustit uzdu fantazii a smysl pro logiku nechat doma!

Tento film
doporučuje
Aleš Matějka

Melita

↳ Reduta 2 · 10:00–20:00

Pro fanoušky Miyazakiho Princezny *Mononoke* (1997) je tu její virtuální sestra *Melita* (2017). *Melita* je AI (umělá inteligence) v podobě drobné dívky s růžovými vlasy, jež hledá pro lidstvo Planetu B. Žije na severním pólu ve vědecké laboratoři spolu s původní inuitskou obyvatelkou, drobnými poletujícími robůtky a futuristickým zařízením, které funguje jako virtuální Google. Film pátrá po udržitelných způsobech života a po odpovědi na to, jak vůbec mohlo dojít k takové zkáze naší planety. Snový animovaný svět dystopické a nedaleké budoucnosti, v níž už před klimatickými změnami není úniku. *Melita* se díky velkému diváckému úspěchu dočká dalších dvou pokračování a vyústit by měla v celovečerní virtuální zážitek, takže se máme na co těšit.

Tento film
doporučuje
Irena Mařincová

The Nagano Tapes

↳ Letecké muzeum v Kunovicích · 20:30

Letošní Filmovka přináší i řadu skutečně unikátních zážitků a tohle bude bezesporu jeden z nich. Sešlo se totiž hned několik fascinujících okolností: letošní dvacetileté výročí hokejového zázraku z Nagana, na nějž koncem zimy navázal svižný dokument nadějněho i oceňovaného Ondřeje Hudečka. O pár měsíců později si mohou nezapomenutelný moment naší sportovní historie připomenout i fanoušci Filmovky, navíc v jedinečném prostředí kunovického leteckého muzea, kde spinká i speciál, který tenkrát naše hrdiny dovezl domů. Tato událost formovala celou jednu generaci a dala pět let mladé republice pocit národní hrdosti, k němuž jsme se od té doby snad nepřiblížili. Zavzpomínejte na naganské hochy i v Hradišti, protože taková projekce je jednou za život!

Tento film
doporučuje
Mojmír Sedláček

dopito

Návrat starých časů

Pravidelní čtenáři našich moudrých úvah se už jistě pomalu začali divit, že jsem letos ještě nepsal o svém synovci. Konečně tedy odpovím na otázku, kterou nikdo nepoložil: ano, viděl jsem ho. A opět se velmi zasnazil, abych měl o čem psát. Věděli jste kupříkladu, že místní tradicí je hrát stolní fotbalík zásadně bez kalhot? Lokální omladina si bezesporu dává záležet, aby si každý okamžik v životě vychutnala naplno. A je to tak dobře, ovšem zdaleka se nejedná o jediný přístup.

Opačnou filozofii totiž zastává obsluha jedné zdejší občerstvovny, jejíž lehce zašlá sláva byla během několika filmových úvodů v první polovině letošního festivalu oprášena. Pravidelní návštěvníci projekcí ve Slovákém divadle už nespíš vědí, před ostatními ještě udržím roušku tajemství; nenápadný dvorek v zapadlé uličce nám však ukázal, že čas může i neplynout. Víno, klobáska a posezení v místě, které se po dekádách nezměnilo. A taky jsem se tam naučil zásadní větu, kterou chce člověk vyjádřit brzký návrat, a okamžitě ji zařazuji do svého osobního lexikonu: „Za pivo jsem zpátky!“

Mezi modernou a tradicionalismem osciluje Koruna. Vyhlášená obří zahrádka legendárního podniku představovala oázu úkrytu před sluncem již před dávnými časy, letošní léto se Hradiště může těšit z několikaměsíčního obnovení slavného místa. Kdo v sudu nepil, jako by nebyl. To vědí přece všichni místní! A během Filmovky se tuto jedinečnou atmosféru daří (doslova) nasát i nám ostatním... Tak tedy sláva dobovým proměnám, neboť všechny mají něco do sebe!

Mojmír Sedláček

Nadčasový trháč!

DATA ZDARMA

Partner LFŠ 2018

Více info o předplacené kartě na www.mobil.cz

MOBIL.CZ

Filmové listy pro vás připravili: Tereza Kroblová (šéfredaktorka), Mojmír Sedláček (zástupce šéfredaktorky), Jan Bergrl, Alice Krajčirová, Irena Matějka (redaktorky), Jana Václavíková (korektorka), Markéta Steinert (grafika), Jiří Fogl (sazba), Anna Kulčáková (kresba komiksu), Agentura NP (tisk).

Pořadatel	Asociace českých filmových klubů	Hlavní partneri	innogy	Uherské Hradiště Srdce Slovácka
Finanční podpora	MINISTERSTVO KULTURY	státní fond kinematografie	Zlínský kraj	ČESKO-POLSKÉ FORUM POLSKO-ČESKÉ
			US embassy	EMBASSY OF SWEDEN
			Partner	MOBIL.CZ
			Partneri sekce Virtuální realita	JEDEN SVĚT
				ARAR
Oficiální cider	Kingwood	Partner herního doprovodného programu	MINDOK	Oficiální dodavatel vína
			Mladá fronta	Oficiální partner komunikace
			DAT	Oficiální partner techniky
			repaspoint	Oficiální dopravce
			leo express	Oficiální přepravce
			ARAVER CZ	
Hlavní mediální partneri	Česká televize	RESPEKT	Mladá fronta	Vltava Český rozhlas
			Radio Wave Český rozhlas	Mediální partneri
			OFP.cz	FULLMOON
			NAFILM.CZ	A2
			25fps.cz	
Regionální mediální partneri	DOBRÝ DEN	BĚLOVÁCKÝ DENÍK	Zlín Český rozhlas	radio Zlín
			Rockmax	inZlín
			Studenta.cz web&mag	Kinema
			scene.cz	iROZHLAS.cz
			newton media	
Spolupráce	CINED	NFA	55 let	GOETHE INSTITUT
	PLAKÁT s.r.o.	PARK ROCHUS	krajinka	KOMA Modular
	aquapark	Free cinema	PILSENER FESTIVAL	Slovácké muzeum
	BIOFILMS	NaFilm	KODRILA	

	čas time	místo place	název title	sekcce section	lektor/host lecturer/guest	délka length	země country	rok year	English friendly	věk age	strana page
•	08:30	Kino Hvězda	Lesní jahody	Hi	Jaromír Blažejovský	91	Švédsko	1957			93
	09:00	Dětský/herní stan	Divadelní herectví – workshop pro děti	DP		90					201
•	09:00	Reduta 1	Hříšný tanec	Hi	Martin Svoboda	100	USA	1987	✓		103
•	09:00	Klub kultury 1	Tlumočník	C	Jaroslav Sedláček	113	Česká republika, Slovensko, Rakousko	2018			134
•	09:30	Sportovní hala	Donbas	S	Kamila Dolotina	110	Ukrajina, Německo, Francie, Nizozemsko, Rumunsko	2018	✓	15+	118
•	10:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 1	S	O. Moravec, V. Palák	120			✓		114
	10:00	Slovácké divadlo	Cirk La Putyka: Biograf	DP	hosté: Marek Zákostelecký, Jiří Kohout	60					205
	11:00	Kino Hvězda	Lekce filmu podle Mikea Leigha	OP	host: Mike Leigh	90			✓		184
•	11:30	Klub kultury 1	Nymfomanka, část II. (Director's cut)	S	host: Anders Refn	180	Dánsko, Německo, Francie, Belgie, Velká Británie	2013	✓	18+	108
•	11:30	Kino Mír	The Broadway Melody	Hi	Iva Hejlíčková	110	USA	1929	✓		101
•	11:30	Reduta 1	Podzimní sonáta	Hi	Katinka Farago	99	Švédsko, NSR	1978			90
•	12:00	Sportovní hala	Roland Klick: Srdce je hladový lovec	Ho	Jiří Flígl	80	Německo	2013	✓		147
•	12:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 2	S	O. Moravec, V. Palák	120			✓		114
	14:00	Dětský/herní stan	Výtvarný workshop - Origami ptáci (hýbací i létací)	DP		60					202
•	14:00	Kino Mír	Alpy	S	Jan Jílek	89	Řecko	2011	✓	15+	110
•	14:00	Slovácké divadlo	Imagine	Ho	host: Andrzej Jakimowski	105	Portugalsko, Polsko, Francie	2012			145
•	14:30	Kino Hvězda	Faust (Hudba: Metronome Blues)	Hi	Zdeněk Blaha	107	Německo	1926			99
•	14:30	Reduta 1	Škytavka	Ho	host: Roland Klick	92	SRN	1992			147
•	14:30	Sportovní hala	Další rok	Ho	host: Mike Leigh	129	Velká Británie	2010	✓		149
	15:00	Dětský/herní stan	Spontánní tanec pro děti	DP		90					202
•	15:30	Klub kultury 1	Hodina vlků	Hi	Jaromír Blažejovský	90	Švédsko	1968			92
	15:30	Klub kultury 2	Podoby studené války v československé kinematografii	OP	host: Aleš Říman	90					184
•	16:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 3	S	O. Moravec, V. Palák	120			✓		114
•	17:00	Slovácké divadlo	Archa bláznů aneb Vyprávění z konce života	Ho	host: Meir Lubor Dohnal	106	Československo	1970			142
•	17:00	Dětský/herní stan	Filmová pohádka – Nejlepší přítel	DP		97	Česká republika	2017			202
•	17:00	Kino Mír	Zlatokopové z roku 1933	Hi	Iva Hejlíčková	96	USA	1933	✓		101
•	17:00	Reduta 1	Kouzelná flétna	Hi	Katinka Farago	135	Švédsko	1975	✓		93
•	17:30	Kino Hvězda	Noc požívá svět	A	Jan Jílek, Silvie Suchnová	93	Francie	2018		15+	156
	17:30	Klub kultury 2	Lekce filmu podle Anderse Refna	OP	host: Anders Refn	90			✓		184
•	17:30	Klub kultury 1	Malá	C		10	Česká republika	2017	✓		135
•	17:30	Klub kultury 1	Chvilky	C	hosté: Beata Parkanová, Martin Finger	94	Česká republika, Slovensko	2018	✓		135
•	18:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 4	S	O. Moravec, V. Palák	120					114
•	18:00	Sportovní hala	Top Gun	Hi	Michael Málek	110	USA	1986	✓		96
	19:00	Divadelní/literární stan	Michaela Raisová a Jana Novorytová: Částečné znejistění	DP		45					205
•	20:00	Kino Hvězda	Mr. Turner	Ho	host: Mike Leigh	149	Velká Británie	2014	✓		149
	20:00	Dětský/herní stan	Chytrý kvíz	DP		120					206
•	20:15	Sportovní hala	Vysoká modrá zeď	Hi	Aleš Říman; hosté: Michael Málek, Aleš Říman	93	ČSSR	1973			96
•	20:30	Klub kultury 1	Planeta Česko	C	host: Marián Polák	81	Česká republika	2017	✓		132
•	20:30	Slovácké divadlo	Tenkrát v listopadu	Ho	host: Andrzej Jakimowski	88	Polsko	2017			145
•	20:30	Letecké muzeum v Kunovicích	The Nagano Tapes	C	hosté: Ondřej Hudeček, Viktor Prášil, Jakub Vansa, Jan Gogola ml.	73	USA, Česká republika, Kanada	2018	✓		136
	21:00	Reduta 1	Epoque Quartet	DP		60					209
	21:00	Divadelní/literární stan	Folklórní večer	DP		180					
•	21:30	Letní kino Smetanovy sady	Dědictví aneb Kurvahošigutntag	L		120	Československo	1992	✓		168
	22:00	Klub Mír	Bassta Fidlí Crew	DP		120					214
•	22:00	innogy letní kino Masarykovo nám.	Po strništi bos	L		111	Česká republika, Dánsko, Slovensko	2017	✓		170
	23:00	Respekt stan	Horor Planet Dark VII	OP-R		30					193
•	23:30	Slovácké divadlo	Miss Violence	S	Pavel Sladký	99	Řecko	2013		15+	110
•	23:59	innogy letní kino Masarykovo nám.	Nico, 1988	A		93	Itálie, Belgie	2017	✓	15+	155
•	23:59	Kino Hvězda	Milada	C	Aleš Říman	130	Česká republika	2017	✓		131
•	23:59	Reduta 1	Byl jsem obviněn	C	Jan Jendřejek	52	USA	1955	✓		127
•	23:59	Sportovní hala	Videodivers	S	Jiří Flígl	3	Česká republika	2018	✓		122
•	23:59	Sportovní hala	Útok na věžák	S	Jiří Flígl	88	Velká Británie	2011	✓	15+	123

A
AČFK uvádí

C
Česko/
Slovensko

DP
Doprovodný
program

Hi
Historie

Ho
Hosté

L
Letní kina

OP
Odborný
program

S
Současnost

 Veškerý
program včetně
odborného je
veden v českém
jazyce,
případně
tlumočen,
projekce
doprovází
české titulky.